OKRESNÝ ÚRAD TRNAVA

ODBOR OPRAVNÝCH PROSTRIEDKOV
Referát starostlivosti o životné prostredie
Vajanského 2, P.O.BOX 3, 917 02 Trnava

Číslo spisu
OU-TT-OOP3-2023/043011-003

Trnava
24. 07. 2023

Rozhodnutie

o odvolaní

Popis konania / Účastníci konania

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie, ako príslušný odvolací orgán štátnej správy podľa § 1 ods. 1 písm. b) zákona č. 525/2003 Z. z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a § 58 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správnom konaní“) na základe odvolania účastníka konania: Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava, proti rozhodnutiu Okresného úradu Skalica, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-SI-OSZP-2023/000515-018 zo dňa 02.06.2023, ktorým prvostupňový správny orgán po vykonaní zisťovacieho konania podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o posudzovaní“) rozhodol, že navrhovaná činnosť: „PARKOVISKO REZIDENCIA KONVIKT”, uvedená v predloženom zámere navrhovateľa: Konvikt s.r.o., Andreja Žarnova 1, 917 02 Trnava, sa nebude posudzovať podľa zákona o posudzovaní,

rozhodol takto:

Výrok

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, podľa § 59 ods. 3 zákona o správnom konaní rozhodnutie Okresného úradu Skalica, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-SI-OSZP-2023/000515-018 zo dňa 02.06.2023 zrušuje a vec vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie vydal dňa 02.06.2023 rozhodnutie č. OU-SI-OSZP-2023/000515-018, ktorým rozhodol, že navrhovaná činnosť: „PARKOVISKO REZIDENCIA KONVIKT”, uvedená v predloženom zámere sa nebude posudzovať a zároveň stanovil podmienky, ktoré bude potrebné dodržať v ďalších stupňoch konania o povolení činnosti v zmysle osobitných predpisov.

Proti citovanému rozhodnutiu sa v zákonom stanovenej lehote odvolal účastník konania Združenie domových samospráv, Rovniankova 14, P.O.BOX 218, 851 02 Bratislava, v odvolaní okrem iného uvádza nasledovné dôvody odvolania: „1) Predpokladané vplyvy zámeru sú väčšie ako tie, ktoré boli posúdené. Táto skutočnosť je zjavná a pramení zo skutočnosti, že sa jedná o obslužné parkovisko k povolenej stavbe bytového domu KONVIKT, s ktorou prevádzkovo súvisí. Táto skutočnosť je v rozhodnutí vyjadrená konštatovaním „Účelom zámeru je vybudovanie a prevádzka 165 parkovacích miest pre osobné automobily ako súčasť bytového domu Rezidencia Konvikt. V súčasnej dobe rezidencia nemá k dispozícii parkovacie miesta. Je zjavné, že stavebný úrad mesta Holíč porušil ustanovenie § 38 ods. 3 zákona EIA a povolil výstavbu bytového domu KONVIKT aj bez toho, aby boli posúdené

všetky vplyvy. Stavebný úrad nechce priznať svoju zodpovednosť a zodpovednosti sa vyhýba aj navrhovateľ. Je zrejmé, že neboli posúdené všetky vplyvy „rezidencie KONVIKT“, ale posúdené boli len vplyvy vyplývajúce zo statickej dopravy a ostatné posúdené neboli. Indíciou svedčiacou o tejto skutočnosti je aj regulácia územným plánom, ktorá predpokladá dotknuté územie ako „hromadnú bytovú výstavbu“; toto bolo predmetom zmien a doplnkov územného plánu č. 4 z roku 2022. Je zrejmé, že mesto Holíč malo záujem byť „spolupáchateľom“ navrhovateľa pri obchádzaní zákona EIA, lebo samo malo záujem na realizácii zmeny hoci aj v rozpore so svojimi vlastnými pravidlami územného rozvoja. Uprednostňuje jednu funkciu územného plánovania nad druhou a to v rozpore so záväzným regulatívom týkajúcim sa. 2) Máme za to, že povolenie realizácie zámeru zastavanie zeleného vnútrobloku parkovacími státiami je v rozpore so zásadou podľa § 11 zákona o životnom prostredí, zakazujúceho zaťažovanie územia nad zákonom povolený limit. Predmetným právnym predpisom, ktorý reguluje zaťaženie územia je územný plán mesta Holíč, ktorý zreguloval dotknuté územie Zmenami a doplnkami č. 4 k územnému plánu, pričom sa zmenila pôvodná funkcia „vyššia občianska vybavenosť“ na „hromadná bytová výstavba“. Z hľadiska tvorby zelene je záväzný regulatív zelene územného plánu definovaný nasledovne: Z hľadiska skvalitnenia životného prostredia mesta je potrebné v zastavanom území mesta, osobitne vo väzbe na obytné prostredie zvýšiť kvalitu zelene a to hlavne kvalitatívnou úpravou jestvujúcich zelených plôch a novou výsadbou trávnatých plôch i vzrastlej zelene. Ide o ulice v bývalých sídliskách v jednotlivých mestských štvrtiach a to konkrétne: - hlavné osi ulíc: Kátovská, Sasinkova, Moyzesova, Bratislavská, Bernolákova, Svätojánska, - vedľajšie vhodné ulice a širšie centrum: Ul. Pod Hrebeňom, Ul. Hurbanova, Ul. Hviezdoslavova, Ul. Sv. Annny, - priestory pri bytových domoch: Ulica SNP, Ulica Kollárova, Ul. Márie Terézie, Ul. Pri kaštieli, Ul. Rapanta, Ul. Lúčky, Ul. Nešpora, Ul. Hodonínska, - ostatné lokality: Areál futbalového ihriska, okolie Zdravotníckeho strediska, Historické i novodobé aleje (ich revitalizácia a doplnenie), Okolie celého areálu zámku Holíč, okolie horného kostola a Loret. Kaplnky.“ Minimálny index zelene je 20%, pričom zo zámeru je zrejmé, že navrhovateľ túto požiadavku neplní; svoje pozemky a parcely v plnej miere zastavúva; index zelene preukazuje odkazom na cudzie susedné pozemky, pri ktorých však nevie garantovať, že aj ostanú nezastavané. Používanie indexu zelene sa však metodicky využíva tak, že je potrebné ho preukázať na vlastných pozemkoch, ktorých sa zámer týka a tu nie je index zelene dodržaný. Územný plán mesta je všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na územie mesta Holíč. Z tohto je zároveň zrejmé, že je záväzný ako pre navrhovateľa, ale aj pre okresný úrad Skalica. Úrad nezdôvodnil, prečo umožňuje realizáciu stavby parkoviska, ktorá je zjavne v rozpore s územnou reguláciou územným plánom ako záväzným právnym predpisom a ako taký sa jedná o neprípustné zaťaženie územia. Súčasne úrad nepravdivo vyhodnotil súlad s územným plánom textom „Navrhovaný zámer vyhovuje z hľadiska priestorového a funkčného usporiadania v zmysle platného územného plánu mesta Holíč, rešpektuje širšie väzby územia, akceptuje prítomnosť dopravných trás s dopravným napojením.“; predmetný zámer je v rozpore so záväznou reguláciou z hľadiska zelene a preto je zakázané dané územie zaťažovať nad prípustnú funkciu územia územným plánom a táto činnosť je teda v zmysle § 11 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. neprípustná. Dôsledkom neprípustnosti je nutnosť vydať rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom v podmienkach zaviaže navrhovateľa realizovať nulový variant, teda nerealizáciu zámeru. Úrad si nezistil úplne a presne skutkový stav veci a to vo vzťahu k záväznej územnej regulácii zelene vyplývajúcej z platného VZN, ktorým sa vyhlásil platný územný plán a v dôsledku nesprávne a neúplne zisteného skutkového stavu uvádza nepravdivé hodnotenia vplyvov na životné prostredie; ide o nesprávny výklad a aplikáciu územného plánu ako všeobecne záväzného právneho predpisu. 3) V zmysle odvolacieho bodu č.1 a č.2, namietame vecnú správnosť, resp. nesprávnosť stanoviska dotknutej obce – mesta Holíč, ktorý si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z jeho postavenia dotknutého orgánu podľa § 140a ods. 4 stavebného zákona podľa ktorého „Obec ako dotknutý orgán uplatňuje v konaniach obsah územnoplánovacej dokumentácie, najmä zásady a regulatívy záväznej časti územnoplánovacej dokumentácie a ďalšie záujmy, ak jej to vyplýva z osobitných predpisov.“ Nie je zrejmé, prečo mesto Holíč si uvedenú povinnosť nesplnilo a nevyjadrilo sa k záväznej časti regulatívov zelene. 4) V zmysle odvolacieho bodu č.1 a č.2 namietame vecnú nesprávnosť doplňujúcej informácie navrhovateľa, ktorý zavádzal ako verejnosť, tak aj okresný úrad; máme za to, že vykonával svoje procesné právo zneužívajúcim spôsobom sledujúc zakázané využívanie svojho vlastníctva v rozpore s čl. 20 ods. 3 Ústavy, t.j. zastieral neprípustnosť parkoviska z hľadiska regulatívu zelene územného plánu. Je totiž zrejmé, že požiadavka záväznej časti územného plánu „Z hľadiska skvalitnenia životného prostredia mesta je potrebné v zastavanom území mesta, osobitne vo väzbe na obytné prostredie zvýšiť kvalitu zelene a to hlavne kvalitatívnou úpravou jestvujúcich zelených plôch a novou výsadbou trávnatých plôch i vzrastlej zelene.“ je v rozpore s charakterom zámeru. ZDS požadovalo vo svojom záväznom stanovisku v bode 3 len naplnenie záväznej časti územného plánu. Rovnako zavádzajúca je aj informácia o dodržaní indexu zelene, ktorý navrhovateľ nepreukazuje na svojom pozemku a na funkčnom bloku hromadnej bytovej výstavby s číslom 27 v krúžku, v jeho rámci rozhodne zámer nespĺňa index zelene 20%. Preukázanie súladu navrhovateľ vykazuje účelovým výkladom a manipuláciou s územným plánom, čím používa právne predpisy na nelegitímny účel a je založený na nesprávnom výklade práva. 5) Namietame vyhodnotenie pripomienok ZDS zo

strany okresného úradu, v ktorom konštatuje, že sa údajne zaoberal všetkými vecnými pripomienkami; je zrejmé, že toto tvrdenie nie je pravdivé. Nejde pri tom o nejaký málo známy právny predpis; územný plán je jedným zo základných vecných podkladov pri skúmaní vplyvov zámeru na životné prostredie pre infraštruktúrne zámery rozvoja obcí. Je zrejmé, že okresný úrad si nezistil úplne a presne skutkový stav prejednávanej veci, nesprávne uplatňoval a vykladal územný plán ako všeobecne záväzný predpis a v dôsledku týchto pochybení vyniesol nezákonný a vecne nesprávny výrok rozhodnutia. 6) Okresný úrad nedodržal zákonom predpísaný a predpokladaný rozsah voľnej úvahy pri odôvodnení rozhodnutia zo zisťovacieho konania. Rozsah voľnej úvahy vo vecnom slova zmysle je daný primárne účelom zisťovacieho konania podľa § 2 zákona EIA, t.j. okresný úrad musí odôvodňovať, akým spôsobom sa zabezpečila účinná ochrana životného prostredia v zmysle § 2 zákona EIA. Zákonný a zákonom predpokladaný rozsah voľnej úvahy je daný aj zásadami vyplývajúcimi zo zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb., ktoré sa uplatňujú naprieč právnym poriadkom, obzvlášť však v konaniach, ktorých predmetom je životné prostredie, zisťovanie vplyvov na životné prostredie alebo jeho ochrana. Medzi základné zásady uplatňované pri rozhodovaní o životnom prostredí vyplývajúce zo zákona o životnom prostredí sú najmä – zásada únosného zaťaženia územia § 5, § 11 a § 12, - zásada trvalo udržateľného rozvoja podľa § 6, - zásada ochrany životného prostredia podľa § 9, - zásada minimalizácie ekologickej ujmy a poškodzovania životného prostredia podľa § 8 a § 10, - zásada aplikácie environmentálnych opatrení pri zdroji podľa § 17 ods. 1, - zásada predbežnej opatrnosti podľa § 13. 7) Okresný úrad nerozhodol o akceptácii či neakceptácii opatrení ako podmienok rozhodnutia podľa § 29 ods. 13 zákona EIA; súčasne pri vyhodnotení akceptácie resp. neakceptácie nedodržal § 20 zákona EIA. Príslušným na rozhodnutie o opatreniach podľa § 29 ods. 13 zákona EIA je okresný úrad v zisťovacom konaní a nie je možné ju delegovať na stavebný úrad, stavebný úrad ukladá environmentálne opatrenia podľa iného právneho predpisu (§39a ods. 2 stavebného zákona), ktorými sa však upravujú úplne iné okruhy spoločenských vzťahov a predmetom územného konania už nie je záujem ochrany životného prostredia. Delegácii bráni aj procesné ustanovenie druhej vety § 24 ods. 2 zákona EIA, ktorý ipso facto stanovuje koncentračnú zásadu uplatňovanú v povoľovacích konaniach už do zisťovacieho konania. Okresný úrad sa tak nezákonne zbavuje zodpovednosti za rozhodnutie a súčasne uvádza verejnosť do stavu právnej neistoty. 8) Navrhovateľ, ale ani úrad nerešpektoval Usmernenie MŽP SR č. 1/2021-4 pre riešenie dažďových vôd z povrchového odtoku. Navrhovateľ, ale aj úrad, uvádza konštatovanie „V zmysle technickej správy, na základe hydrogeologického prieskumu, nie je možné odvádzať dažďovú vodu vsakovaním do podložia.“ Avšak samotná technická správa ani hydrogeologický posudok neboli podkladmi rozhodnutia a teda neboli dôkazným materiálom na podporu tohto tvrdenia. Naopak, všeobecná charakteristika územia mesta Holíč konštatuje „V útvare podzemnej vody SK1000100P sú ako kolektorské horniny zastúpené najmä aluviálne a terasové štrky, piesky, stratigrafického zaradenia pleistocén – holocén. V hydrogeologických kolektororch útvaru prevažuje medzizrnová priepustnosť.“, teda konštatuje dostatočnú schopnosť územia absorbovať dažďové vody z povrchového odtoku priamo plošnou infiltráciou. Samotný zámer je v tomto smere zmätočný, nakoľko v kapitole 3.2 sa uvádza „-Dažďová voda zo spevnených plôch bude zvedená uličnými vpusťami do retenčnej nádrže cez odlučovač ropných látok, ktorého účinnosť bude pravidelne kontrolovaná, odvedená do verejnej kanalizácie.“ Ale v rozpore s týmto tvrdením v kapitole 10.1 sa uvádza ako technické zmierňujúce opatrenie „osadenie retenčenej nádrže sa vytvoria podmienky pre správne hospodárenie s dažďovou vodou, opatrenia na podporu vsakovania v závislosti od hydrogeologických pomerov podložia“. Okresný úrad si arbitrárne vybral jedno tvrdenie, ktoré však nepodporil inými dôkazmi a ktoré je v rozpore s inými tvrdeniami zámeru. Usmernenie MŽP SR ako interný rezortný vnútorný riadiaci akt je pre okresný úrad záväzným spôsobom, ktorým sa pri výklade právnych predpisov musí riadiť. Okresný úrad nevysvetlil, prečo sa odklonil od štandardného riešenia dažďových vôd z parkovísk, predpokladaný usmernením MŽP SR a tento odklon ani nepodložil žiadnymi vecnými dôkazmi. Máme za to, že okresný úrad len mechanicky prepisoval tvrdenia navrhovateľa zo zámeru a mechanicky preberal tvrdenia navrhovateľa, čím sa dopustil porušenia zásady nestrannosti a procesnej rovnosti účastníkov konania podľa § 4 ods. 2 správneho poriadku, ale najmä porušenia zásady úplného a presného zistenia skutkového stavu prejednávanej veci s následkom procesnej, ale aj materiálnej nezákonnosti a vecnej nesprávnosti napadnutého rozhodnutia. 9) Podstata rozhodnutia podľa § 29 ods. 3 zákona EIA je výrok rozhodnutia o tom, či sa budú ďalej hodnotiť vplyvy na životné prostredie podľa zákona EIA alebo posudzovanie environmentálnych vplyvov skončí rozhodnutím zo zisťovacieho konania; jadrom rozhodnutia je podľa § 29 ods. 3 zákona EIA aplikácia kritérií podľa prílohy č.10 k zákona EIA na zámer, pričom sa pri tom zohľadňujú aj doručené stanoviská. Iným slovom, rozhodnutie zo zisťovacieho konania je determinované úvahou úradu o tom, aké vplyvy sa predpokladajú a to z vecných hľadísk určených prílohou č.10 zákonu EIA. Podľa § 11 a § 12 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. sa územie nesmie zaťažovať nad zákonom prípustnú mieru, pričom zaťaženie územie sa vždy skúma podľa ukazovateľov a prahových hodnôt osobitných hmotno-právnych predpisov chrániacich životné prostredie alebo jeho zložky. Zo systematického hľadiska a postavenia zákona o životnom prostredí v slovenskom právnom poriadku sa jedná o právny predpis, ktorý sa uplatňuje naprieč právnym poriadkom vždy, keď je predmetom rozhodovania životné prostredie alebo jeho zložky.

Tým, že napadnuté rozhodnutie vo vyhodnotení kritérií podľa prílohy č.10 k zákonu EIA nevyhodnocovalo žiadne ukazovatele podľa osobitných hmotnoprávnych predpisov, je úvaha úradu nie voľnou úvahou, ako predpokladá § 47 ods. 3 správneho poriadku, ale svojvoľnou úvahou urobenou mimo zákonom predpokladaný rozsah úvah, ktoré sa pri skúmaní zaťaženia životného prostredia majú aplikovať. Vyhodnotenie v zmysle § 11 a § 12 zákona o životnom prostredí predstavuje minimálny nutný rozsah skúmania vplyvov na životné prostredie, nakoľko rozhodnutím zo zisťovacieho konania sa podľa § 29 ods. 12 zákona EIA prekonáva hmotnoprávna ochrana životného prostredia určeného v § 11 zákona o životnom prostredí a súčasne aj procesnoprávna ochrana podľa § 38 ods. 3 zákona EIA. Keďže rozhodnutie zo zisťovacieho konania o ďalšom neposudzovaní konštatuje, že zámer je v území prípustný (čoho dôsledok je prekonanie hmotnej aj procesnej ochrany životného prostredia, uvedeného v predchádzajúcom odstavci), je potrebné vyhodnotiť a riadne zdôvodniť zákonom predpokladaným spôsobom, prečo úrad dospel k takémuto záveru. Účelom rozhodnutia zo zisťovacieho konania je ipso facto konštatovať prípustnosť daného zámeru v území spôsobom opísaným vyššie, čím sa súčasne napĺňa účel a ciel zákona podľa § 2 písm. b), písm. c) a písm. e) zákona EIA. Napadnuté rozhodnutie je preto arbitrárne, svojvoľné, nepochopiteľné a nepreskúmateľné. 10) ZDS navrhlo viaceré environmentálne opatrenia, pričom úrad nevyhovel ani jednému z nich (neuviedol ich v podmienkach rozhodnutia); toto však nezdôvodnil podľa § 20a písm. a zákona EIA, t.j. neuviedol dôvody, pre ktoré návrhy zmierňujúcich opatrení do výroku rozhodnutia nezahrnul. Návrhy zmierňujúcich opatrení boli dostatočne jasné, konkrétne a je z nich zrejmé k čomu smerujú; ich účelom je zabezpečenie zlepšenia životného prostredia a teda naplnenie účelu zisťovacieho konania podľa § 2písm. d) zákona EIA. Návrhy zmierňujúcich opatrení teda boli dôvodné; bolo úlohou úradu rozhodnúť, aj či sú v danom prípade opodstatnené a teda či majú byť uložené ako podmienky rozhodnutia. Bez takéhoto zdôvodnenia, ktoré je v zmysle § 20a písm. a) zákona EIA osobitnou náležitosťou rozhodnutia zo zisťovacieho konania, je napadnuté rozhodnutie neúplné (nemá všetky náležitosti podľa osobitného právneho predpisu) a súčasne je arbitrárne a svojvoľné, lebo nie je možné zistiť, prečo návrhy ZDS sa do podmienok rozhodnutia nedostali. Tu je potrebné aplikovať výklad judikatúry a metodiky ESĽP (napr. Hiro Balani v. Španielsko, § 28, Bochan v. Ukrajina, § 84, Krasulya v. Rusko, § 52), je úrad aplikácie práva povinný pripomienky účastníka vyhodnotiť, či sú odôvodnené (relevantné a dostatočne konkrétne) a následne, či sú aj opodstatnené (vecne správne – well founded). Toto korešponduje s požiadavkami § 47 ods. 3 správneho poriadku, kedy pripomienky musia byť vyhodnotené vo vzťahu k vecnej správnosti (voľná úvaha o hodnotení dôkazov) ako aj musia byť právne posúdené (kauzálny nexus). Z uvedeného vyplývajú 4 kvalitatívne stupne argumentácie: reálny dôvod, deklarované odôvodnenie, dôvodnosť a opodstatnenosť. Reálny dôvod je skutočný záujem, ktorý účastník konania reálne sleduje. Deklarované odôvodnenie je istá právna kategorizácia, subsumácia pod zákonom predpokladané dôvody – to je to, čo ESĽP označuje „well-based“. Dôvodnosť je „well-founded“. Nedôvodnosť (t.j. nedostatočná dôvodnosť žaloby spôsobuje jej odmietnutie; nedostatočná dôvodnosť pripomienky spôsobuje jej neakceptovanie). Dôvodnosť spôsobuje meritórne skúmanie opodstatnenosti dôvodných žalobných bodov, pričom sa rozhoduje vo veci návrhu samotného. ZDS je toho názoru, že pripomienky ohľadne zmierňujúcich opatrení sú odôvodnené aj dôvodné; sú zároveň spôsobilé byť uložené ako konkrétne opatrenia aj ako podmienky rozhodnutia zo zisťovacieho konania podľa § 29 ods. 13 zákona EIA. O tom, či teda opatrenia navrhované ZDS majú byť uvedené ako podmienky rozhodnutia je potrebné rozhodnúť ich vecným vyhodnotením v tom smere, či riešia identifikovaný negatívny vplyv na životné prostredie a či a nimi dosahuje zlepšenie životného stavu alebo sa nimi predchádza vzniku negatívneho stavu životného prostredia. Úvaha či ich úrad považuje aj za opodstatnené a prečo; to malo byť podstatou vyhodnotenia podľa § 20a písm. a) zákona EIA a na základe tohto vecného vyhodnotenia malo byť aj následne prijaté rozhodnutie o akceptácii, či neakceptácii návrhu environmentálneho opatrenia, ako záväznej podmienky rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie však takéto vyhodnotenie neobsahuje a preto aj nezapracovanie environmentálnych opatrení navrhovaných ZDS je nezákonné a vecne nesprávne. 11) Úrad pri výklade a aplikácii práva nepoužil recepčnú normu podľa § 66 zákona EIA, ktorou sa priamo prevzali do právneho poriadku SR všetky ustanovenia Smernice o EIA. Úrad následne použil nesprávne interpretačné pravidlá, kedy porušil zásadu „lex generalis derogat lege generalis“, t.j. že všeobecný právny predpis je derogovaný (rušený) osobitnou právnou úpravou. Pre procesne správny postup tak nepostačuje postupovať podľa správneho poriadku, ale najmä podľa osobitných právnych noriem a tie vykladať súčasne v súlade so smernicami EIA. Úrad nikde neuviedol, že by aplikoval recepčnú normu § 66 zákona EIA a že počas rozhodovania prihliadal na eurokonformný výklad práva a také uplatňovanie procesných prostriedkov, ktoré by boli nielen inštitútmi podľa správneho poriadku, ale najmä inštitútmi podľa smernice o EIA (ako medzinárodná zmluva má vyššiu právnu silu ako vnútroštátny zákon) a podľa osobitných ustanovení zákona EIA. Uvedené sa týka osobitne konzultácie a zverejňovania informácií o životnom prostredí, ktorým sú venované aj osobitné odvolacie body, v ktorých analyzujeme nezákonnosť hlbšie podrobnejšie. Tieto práva podľa Aarhuského dohovoru (prístup k informáciám podľa čl. 4 a čl. 5 Aarhuského dohovorui), ako ani podľa Smernice o EIA (konzultácie podľa čl. 6 a násl. Smernice o EIA nie je možné procesne vybaviť odkazom na § 33 resp. § 21 správneho poriadku práve preto, že tomu bráni zásada „lex specialis dergat

lege generalis“ (osobitná právna úprava má prednosť) ako aj zásada „lege superior derogat lege inferiori“ (právny predpis s vyššou právnou silou má prednosť), ako aj priama aplikovateľnosť Aarhuského dohovoru podľa čl. 7 ods. 4 Ústavy SR ako aj priama aplikovateľnosť Smernice o EIA podľa § 66 zákona EIA. V konečnom dôsledku bolo teda ZDS znemožnené vykonať konzultácie podľa § 63 ods. 1 zákona EIA, nakoľko neboli naplnené hmotné obsahové predpoklady pre ich vykonanie v akejkoľvek forme a akýmkoľvek postupom. Nedostatočnou konzultáciou (či už v písomnej alebo ústnej forme) úrad uprel možnosť konzultovať projekt zákonom predpísaným spôsobom a tým je proces EIA nezákonný, v čoho dôsledku je nezákonné aj samotné rozhodnutie zo zisťovacieho konania. V zmysle § 66 zákona EIA sa zákonom preberá a priamo do právneho poriadku preberajú Smernice o EIA; preto aj interpretácia § 63 zákona EIA nemôže byť podľa všeobecného a navyše vnútroštátneho predpisu, ale podľa osobitného a európskeho právneho predpisu, ktorý uvádza presne, čo sa konzultáciou sleduje, kto je jej adresátom a aký má byť jej výsledok. Z tohto hľadiska Smernica EIA jednoznačne ako adresáta konzultácie určuje dotknutú verejnosť a definuje konzultáciu ako nástroj participácie na rozhodovaní o životnom prostredí a súčasne ako nástroj informovania verejnosti o otázkach životného prostredia, čím sa majú realizovať okrem iného aj ústavné práva podľa čl. 44 a čl. 45 Ústavy SR, čl. 37 a čl. 41 Charty základných práv EÚ, ako aj podľa čl. 4 až čl. 9 Aarhuského dohovoru. 13) Na stránke projektu neboli zverejnené predpísané náležitosti podľa § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA (stanoviská dotknutých orgánov, stanoviská verejnosti, doplňujúce informácie). Podľa § 24 ods. 4 zákona EIA môže podať odvolanie aj ten subjekt, ktorý nebol účastníkom konania. Správne konanie sa riadi zásadou neverejnosti, teda neúčastník konania nevie ani využiť alternatívny spôsob získania informácií. Pre podanie odvolania môžu byť podstatné práve informácie, ktoré nie sú v zámere, ale sú podkladom rozhodnutia na základe dokazovania v zisťovacom konaní. Týmto spôsobom sa ipso facto zužuje informovanosť verejnosti o životnom prostredí a znižuje sa možnosť podať odvolanie podľa § 24 ods. 4 zákona EIA. § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA tvorí osobitnú právnu normu vo vzťahu k § 3 ods. 6 správneho poriadku vzhľadom na práva, ktoré sa tým upravujú. Nerieši sa tým nazeranie do spisu pre účastníkov konania, ale zabezpečuje sa tým ústavné právo na informácie pre verejnosť v oblasti životného prostredia, tak ako vyplývajú z čl. 45 Ústavy SR, medzinárodnej zmluvy, či z európskeho práva. Všeobecnou právnou normou, ktorá rieši situáciu, kde je predmetom konania všeobecný záujem verejnosti a nielen účastníkov konania, je § 3 ods. 6 správneho poriadku, ktorý ustanovuje povinnosť zverejňovať informácie o takom konaní, ktoré je predmetom záujmu verejnosti. Avšak aj keby § 24 ods. 1 písm. i) nebolo osobitnou právnou normou k § 3 ods. 6 správneho poriadku; už sám § 3 ods. 6 zakladá povinnosť zverejňovať informácie, ktoré sú predmetom verejného zákona; že takými sú informácie o životnom prostredí je nepochybné, ako vyplýva z právnych predpisov upravujúcich informovanie o životnom prostredí. Interpretačné kritériá obsahu právnej normy § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA či § 3 ods. 6 správneho poriadku je nutné prispôsobiť ďalším právnym predpisom, ktorými sú okrem iného zákon č. 205/2004 Z.z. a čl. 5 Aarhuského dohovoru o systematickom zverejňovaní informácií týkajúcich sa životného prostredia. Úrady boli uvedené informácie povinné zverejniť aj bez vyzvania a to vzhľadom na čl. 5 ods. 3 písm. d) v kontexte s ustanoveniami § 7 ods. 2 písm. e) zákona č. 205/2004 Z.z. aplikovaných na § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA. Informačným systémom je portál enviroportal.sk a sledované činnosti v procesoch EIA na podstránke https://www.enviroportal.sk/sk/eia; preto každý zámer musí mať zverejnené informácie, ktoré má príslušný úrad ako hmotnoprávny podklad rozhodnutia. Gramatický reštriktívny výklad § 24 ods. 1 písm. i) zákona EIA či § 3 ods. 6 správneho poriadku je v rozpore so systematikou práva v oblasti zverejňovania informácií o životnom prostredí ako informácií verejného záujmu; nezverejnenie stanovísk dotknutých orgánov, dotknutých obcí, verejnosti, doplňujúcich informácií a prípadne ďalších vecných podkladov je tak porušenie práva na úplné a presné informácie o životnom prostredí podľa § 45 Ústavy SR procesne zakotvené vo vyššie uvedených právnych predpisoch. 14) Predmetom konania neboli (okrem nulového variantu) aj dva odlišné realizačné varianty, ktoré by sa od seba líšili rôznou intenzitou a kvalitou vplyvov na životné prostredie tak ako predpokladá § 22 ods. 6 zákona EIA. Namietame upustenie od variantného riešenia, ktoré má byť výnimočné; avšak stalo sa bežnou praxou, ktorej cieľom je liberovať navrhovateľa od environmentálnej zodpovednosti v zmysle § 27 ods. 1 zákona o životnom prostredí č. 17/1992 Zb. Projekt je možné plánovať v inom dispozičnom riešení či s prijatím lepších a viacerých zmierňujúcich opatrení. Úrad neuviedol dôvody, na základe ktorých dospel k názoru, že je upustenie od variantnosti výnimočným a v danom prípade nezbytným riešením; úrad v odôvodnení uvádza, že zhodnotil argumenty navrhovateľa uvedené v žiadosti, tieto dôvody v rozhodnutí uvádza, ale neuvádza svoje vlastné vyhodnotenie opodstatnenosti takýchto argumentov. Rozhodnutie o upustení od variantného riešenia je preto arbitrárne a svojvoľné, ktorého jediným účelom je umožniť navrhovateľovi vyhnúť sa environmentálnej zodpovednosti a ďalším právnym povinnostiam v tomto smere. Okresný úrad porušil ustanovenia poslednej časti § 3 ods. 1 správneho poriadku, ako aj poslednej vety § 47 ods. 3 správneho poriadku; porušil účel ale aj znenie § 22 ods. 6 zákona EIA. V konečnom dôsledku nebol dodržaný účel a cieľ konania EIA v zmysle zákona EIA. Na podporu týchto svojich tvrdení odkazujeme na rozsudok Krajského súdu Bratislava sp. zn. 1S/295/2017, ktorého argumentácia je obdobná. Poukazujeme na účel zisťovacieho konania podľa § 2 písm. c) zákona EIA, tento účel bol bezdôvodne zmarený okresným úradom, ktorý umožnil, aby zisťovacie

konanie prebehlo bez variantného riešenia. Predmetné rozhodnutie bolo ZDS doručené dňa 02.06.2023; lehota na odvolanie podľa § 54 ods. 2 správneho poriadku s poukazom na § 27 ods. 2 správneho poriadku uplynie poslednou sekundou dňa 19.06.2023 a preto je toto odvolanie podané riadne a včas. Vo výsledku je napadnuté rozhodnutie len formalistickým dokumentom, ktorým sa ipso facto umožňuje získať povolenie na realizáciu navrhovanej činnosti ale bez toho, aby bola predmetom účinného posudzovania vplyvov na životné prostredie, ako spôsobu zabezpečenia vysokej ochrany životného prostredia. Proces vedúci k rozhodnutiu nedostatočným spôsobom uplatňuje ustanovenia osobitných právnych predpisov ohľadne participácie verejnosti čo sa týka ako prístupu k informáciám, tak aj reálnej možnosti projekt reálne ovplyvniť. Úrad postupoval tak, že práva verejnosti neboli a ani nemohli byť reálne naplnené. Podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Vzhľadom na konštatované pochybenia v predmetnom konaní žiadame, aby odvolací orgán napadnuté rozhodnutie zrušil podľa § 59 ods. 3 Správneho poriadku a vec vrátil na nové zisťovacie konanie. Toto odvolanie má podľa § 55 ods. 1 Správneho poriadku odkladný účinok.“

Okresný úrad Skalica, odbor starostlivosti o životné prostredie (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) nerozhodol v zmysle § 57 ods. 1 zákona o správnom konaní o odvolaní, a preto listom predložil odvolanie spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu Okresnému úradu Trnava, odboru opravných prostriedkov na rozhodnutie.

Okresný úrad Trnava, odbor opravných prostriedkov, ako príslušný odvolací orgán (ďalej len „odvolací orgán“), na základe odvolania odvolateľa preskúmal v zmysle § 59 ods. 1 zákona o správnom konaní zákonnosť napadnutého rozhodnutia a celý spisový materiál, výsledky svojich zistení porovnal s príslušnými právnymi predpismi.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o životnom prostredí“), každý je povinný, predovšetkým opatreniami priamo pri zdroji, predchádzať znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia a minimalizovať nepriaznivé dôsledky svojej činnosti na životné prostredie.

Podľa § 3 písm. b) zákona o posudzovaní, posudzovanie vplyvov strategického dokumentu je postup uvedený v druhej časti tohto zákona, v priebehu ktorého sa hodnotia pravdepodobné vplyvy strategického dokumentu na životné prostredie vrátane vplyvov na zdravie ľudí; tento postup zahŕňa predloženie oznámenia o vypracovaní strategického dokumentu (ďalej len "oznámenie"), vypracovanie rozsahu hodnotenia strategického dokumentu, správy o hodnotení vplyvov strategického dokumentu na životné prostredie (ďalej len "správa o hodnotení strategického dokumentu") a záverečného stanoviska z posúdenia strategického dokumentu, pričom pri všetkých fázach postupu je zabezpečený prístup verejnosti a konzultovanie strategického dokumentu s verejnosťou, a ak ide o posudzovanie vplyvov presahujúcich štátne hranice, aj s dotknutou stranou,

Podľa § 18 ods. 2 písm. d) zákona o posudzovaní, predmetom zisťovacieho konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo zmeny navrhovanej činnosti musí byť každá zmena navrhovanej činnosti uvedenej v prílohe č. 8 časti B, ktorá môže mať významný nepriaznivý vplyv na životné prostredie, ak ide o činnosť už posúdenú, povolenú, realizovanú alebo v štádiu realizácie.

Podľa § 20a zákona o posudzovaní, rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní a záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia obsahuje a) odôvodnenie rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 13 alebo b) odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlasenia alebo neodsúhlasenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 4 a prílohy č. 12 časti VII a c) ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12.

Podľa § 22 ods. 3 zákona o posudzovaní, pri vypracovaní zámeru sa na jeho obsah primerane použijú kritériá uvedené v prílohe č. 10.

Podľa § 22 ods. 4 zákona o posudzovaní, podrobnosti o obsahu a štruktúre zámeru obsahuje príloha č. 9.

Podľa § 22 ods. 5 zákona o posudzovaní, zámer, ktorý nemá potrebné náležitosti podľa odsekov 3 a 4, vráti príslušný orgán do siedmich pracovných dní navrhovateľovi na doplnenie a určí rozsah a lehotu jeho doplnenia.

Podľa § 22 ods. 6 zákona o posudzovaní, príslušný orgán na základe žiadosti navrhovateľa môže vo výnimočnom prípade upustiť do 30 dní od doručenia žiadosti od požiadavky variantného riešenia navrhovanej činnosti najmä vtedy, ak nie je k dispozícii iná lokalita, alebo ak pre navrhovanú činnosť neexistuje iná technológia. Ak z pripomienok predložených k zámeru podľa § 23 ods. 4 vyplynie potreba posudzovania ďalšieho reálneho variantu navrhovanej činnosti, príslušný orgán uplatní požiadavku na dopracovanie ďalšieho variantu v konaní podľa tohto zákona.

Podľa § 24 ods. 2 zákona o posudzovaní, dotknutá verejnosť má postavenie účastníka v konaniach uvedených v tretej časti a následne postavenie účastníka v povoľovacom konaní k navrhovanej činnosti alebo jej zmene, ak uplatní postup podľa odseku 3 alebo odseku 4, ak jej účasť v konaní už nevyplýva z osobitného predpisu. Právo dotknutej verejnosti na priaznivé životné prostredie, ktorá prejavila záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene postupom podľa odseku 3 alebo odseku 4, môže byť povolením navrhovanej činnosti alebo jej zmeny alebo následnou realizáciou navrhovanej činnosti alebo jej zmeny priamo dotknuté.

Podľa § 24 ods. 3 zákona o posudzovaní, verejnosť prejaví záujem na navrhovanej činnosti alebo jej zmene a na konaní o jej povolení podaním a) odôvodneného písomného stanoviska k zámeru podľa § 23 ods. 4, b) odôvodnených pripomienok k rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti alebo jej zmeny podľa § 30 ods. 8, c) odôvodneného písomného stanoviska k správe o hodnotení činnosti podľa § 35 ods. 2, d) odôvodneného písomného stanoviska k oznámeniu o zmene podľa § 29 ods. 9.

Podľa § 24 ods. 4 zákona o posudzovaní, verejnosť má právo podať odvolanie proti rozhodnutiu o tom, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona (ďalej len "rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní"), alebo proti záverečnému stanovisku aj vtedy, ak nebola účastníkom zisťovacieho konania alebo konania o vydaní záverečného stanoviska alebo jeho zmeny. Za deň doručenia rozhodnutia sa pri podaní takého odvolania považuje pätnásty deň zverejnenia rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní podľa § 29 ods. 15 alebo záverečného stanoviska príslušným orgánom podľa § 37 ods. 6. Verejnosť podaním odvolania zároveň prejaví záujem na navrhovanej činnosti a na konaní o jej povolení.

Podľa § 29 ods. 1 písm. b) zákona o posudzovaní, ak ide o navrhovanú činnosť uvedenú v § 18 ods. 2, navrhovateľ je povinný pred začatím povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti doručiť príslušnému orgánu písomne a elektronicky oznámenie o zmene navrhovanej činnosti vypracované podľa prílohy č. 8a, ak má byť predmetom zisťovacieho konania zmena navrhovanej činnosti.

Podľa § 29 ods. 2 zákona o posudzovaní, príslušný orgán na základe zámeru alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti vykoná zisťovacie konanie o posudzovaní navrhovanej činnosti k zámeru alebo k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti a rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 6 zákona o posudzovaní, príslušný orgán oznámenie o zmene navrhovanej činnosti, ktoré je v súlade s odsekom 1 písm. b), do troch pracovných dní po doručení a) zašle povoľujúcemu orgánu, dotknutému orgánu a dotknutej obci, b) zverejní na svojom webovom sídle.

Podľa § 29 ods. 8 zákona o posudzovaní, dotknutá obec do troch pracovných dní po doručení oznámenia o zmene navrhovanej činnosti informuje verejnosť na svojom webovom sídle, ak ho má zriadené, a na úradnej tabuli obce o tejto skutočnosti a o tom, kde a kedy možno do oznámenia o zmene navrhovanej činnosti nahliadnuť, v akej lehote môže verejnosť zasielať pripomienky a miesto, kde sa môžu pripomienky podávať, pričom zabezpečí sprístupnenie oznámenia o zmene navrhovanej činnosti pre verejnosť najmenej desať pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií.

Podľa § 29 ods. 9 zákona o posudzovaní, rezortný orgán, povoľujúci orgán, dotknutý orgán a dotknutá obec môžu doručiť príslušnému orgánu písomné stanoviská k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od jeho doručenia; ak sa nedoručí písomné stanovisko v uvedenej lehote, tak sa stanovisko považuje za súhlasné. Verejnosť môže doručiť príslušnému orgánu písomné stanovisko k oznámeniu o zmene navrhovanej činnosti do desiatich pracovných dní od zverejnenia uvedených informácií podľa odseku 8; písomné stanovisko sa považuje za doručené, aj keď bolo v určenej lehote doručené dotknutej obci.

Podľa § 29 ods. 12 zákona o posudzovaní, rozhodnutie vydané v zisťovacom konaní oprávňuje navrhovateľa navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ktorá musí byť predmetom zisťovacieho konania podľa § 18 ods. 2, podať návrh na začatie povoľovacieho konania k navrhovanej činnosti, ak v rozhodnutí príslušný orgán určil, že sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena nemá posudzovať podľa tohto zákona.

Podľa § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, výroková časť rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, okrem náležitostí ustanovených všeobecným predpisom o správnom konaní, obsahuje určenie, či sa navrhovaná činnosť alebo jej zmena má posudzovať podľa tohto zákona. Ak ide o rozhodnutie, v ktorom sa určilo, že navrhovaná činnosť alebo jej zmena nepodlieha posudzovaniu podľa tohto zákona, výroková časť rozhodnutia obsahuje aj podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie.

Podľa § 64 zákona o posudzovaní, na konania podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem a) konania podľa druhej a štvrtej časti zákona, b) osobitosti konania podľa § 20 ods. 1 a 3, c) upustenia od variantného riešenia podľa § 22 ods. 7, d) určenia obcí, v ktorých bude zámer k nahliadnutiu podľa § 23 ods. 2, e) určenia rozsahu hodnotenia a harmonogramu podľa § 30, f) konfliktu záujmov podľa § 63a, g) vydávania potvrdenia o súlade podľa § 37a.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o správnom konaní, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o správnom konaní, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 zákona o správnom konaní, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správnemu vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierne vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o správnom konaní, účastníci konania (§ 14) spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania.

Podľa § 46 zákona o správnom konaní, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 3 zákona o správnom konaní, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

K samotnému odvolaniu a posúdeniu prvostupňového konania odvolací orgán zaujíma nasledovné stanovisko:

Odvolací orgán uvádza, že súhlasí s tvrdením odvolateľa uvedeným v bode 1) odvolania, v ktorom uvádza, že predpokladané vplyvy zámeru sú väčšie ako tie, ktoré boli posúdené. Odvolací orgán poznamenáva, že v súčasnom prejednávanom prípade je predmetom konania funkčné využitie územia vo forme realizácie „165 parkovacích miest pre osobné automobily ako súčasť obytného domu Rezidencia Konvikt“.

Odvolací orgán v tejto súvislosti vyjadruje názor, že navrhovaná forma rozvoja územia má potenciál byť zvýšeným zaťažením pre životné prostredie. Odvolací orgán konštatuje, že napadnuté rozhodnutie z tohto pohľadu nedostatočne reflektuje požiadavky, ktoré z tohto zaťaženia vyplývajú. Odvolací orgán predovšetkým uvádza, že

v prípade spôsobu rozhodnutia zvoleného prvostupňovým správnym orgánom, a totiž že vec sa nebude ďalej posudzovať je potrebné vhodne určiť podmienky rozhodnutia, čo v tomto prípade urobené nebolo.

Prvostupňový správny orgán v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uvádza tiež doručené stanoviská dotknutých orgánov, z ktorých však nevyvodil relevantné konzekvencie v podobe s tým súvisiacich podmienok. V tejto súvislosti poukazujeme k vlastnému stanovisku Okresného úradu Skalica ako orgánu štátnej správy ochrany ovzdušia, v ktorom sa uvádza, že prevádzka navrhovanej činnosti bude mať vplyv na kvalitu ovzdušia v dôsledku zvýšenej intenzity dopravy, pričom znečisťujúcimi látkami budú predovšetkým tuhé znečisťujúce látky, oxidy dusíka, oxid uhoľnatý, oxid siričitý a prchavé organické látky; počas prevádzky bude zdrojom znečisťovania ovzdušia doprava osobných automobilov na navrhované parkovacie miesta. Následne však orgán nelogicky v stanovisku uvádza, že z hľadiska ochrany ovzdušia nemá pripomienky k predloženému zámeru a následne ani pre samotné rozhodnutie podľa zákona o posudzovaní nevyplývajú nijaké podmienky. Toto je zrejme nelogické riešenie, ktoré je z hľadiska vecnej správnosti rozhodnutia možno považovať za nesprávne. Ide o explicitnú nesprávnosť, kedy orgán po identifikácii negatívneho vplyvu nijako sa s ním nevysporiadal. Odvolací orgán ďalej konštatuje, že prvostupňový orgán celkovo nedostatočne vykonal zisťovacie konanie, lebo ďalšie možné vplyvy fakticky ani neboli identifikované.

V zmysle § 29 ods. 2 zákona o posudzovaní príslušný orgán na základe zámeru vykoná tzv. zisťovacie konanie a následne po vykonaní tohto zisťovacieho konania rozhodne, či sa predmet zisťovacieho konania bude posudzovať podľa tohto zákona, v podstate riadnym plnohodnotným posudzovaním. Odvolací orgán má za to, že takto formulovaná zákonná konštrukcia bola predpísaná za tým účelom, aby mohla byť dosiahnutá primeraná dynamika rozvoja daných území za súčasného zachovania záujmov na ochrane životného prostredia; inými slovami, aby sa v najskoršej fáze oddelili projekty s väčším a menším dopadom na životné prostredie, pričom aby projekty s objektívne menším dopadom na životné prostredie boli menej zaťažené administratívnymi postupmi, ktoré v prípade projektov s väčším dopadom na životné prostredie sú nevyhnutné s ohľadom na zachovávanie verejných záujmov. Výsledkom zisťovacieho konania, ako je zrejmé zo zákona o posudzovaní, sú v zásade dva alternatívne postupy a totiž: že v zmysle § 29 ods. 3 zákona o posudzovaní navrhovaná činnosť sa bude posudzovať, alebo že v zmysle § 29 ods. 12 navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať, pričom v takomto prípade neposudzovania je potrebné vo výroku určiť podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyvy na životné prostredie.

Odvolací orgán pri hodnotení a skúmaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia vychádzal z takto definovaného procesného rámca a vychádzajúc z takto definovaného procesného rámca odvolací orgán prišiel k záveru, že napadnuté prvostupňového správneho orgánu je nepostačujúce z hľadiska dosahovania vyššie zmienených účelov zákona o posudzovaní.

Odvolací orgán uvádza tvrdenie, že jednou z podstatných procesných čŕt postupov podľa zákona o posudzovaní je zhromažďovanie podkladov z veľkej časti od tzv. povoľujúcich, rezortných a dotknutých orgánov a dotknutých obcí, ako aj ďalších účastníkov a verejnosti. Samotnou podstatou konaní podľa zákona o posudzovaní je ich kritické vyhodnocovanie. Toto fakticky znamená, že orgán, ktorý postupuje podľa zákona o posudzovaní tieto podklady nielen zozbiera, ale aj primerane posúdi a ak je to potrebné zaujme k nim stanovisko, či už súhlasné alebo nesúhlasné. Najvšeobecnejším pravidlom činnosti každého správneho orgánu je potom dbať na verejný záujem v zmysle § 3 ods. 1 zákona o správnom konaní a totiž, že správne orgány postupujú v konaní so zákonmi a inými právnymi predpismi; sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Odvolací orgán ďalej uvádza k zisťovaniu skutkového stavu, že má za to, že prvostupňový správny orgán nevyvinul dostatočné úsilie k zisteniu potrebných stanovísk. Odvolací orgán uvádza, ako bolo spomenuté vyššie, že významným prvkom konania o posudzovaní vplyvov na životné prostredie je zhromažďovanie podkladov z veľkej časti od tzv. povoľujúcich, rezortných a dotknutých orgánov a dotknutých obcí. Odvolací orgán považuje za nedostatok skutkového stavu, že k veci nebolo zabezpečené relevantné stanovisko dotknutej obce. Vychádzajúc z registrovaných záznamov v obsahu spisu vyplýva, že jediným vyjadrením dotknutej obce je list č.20331/2023 zo dňa 27.04.2023 „ „PARKOVISKO REZIDENCIA KONVIKT – zaslanie zámeru – odpoveď“ , ktorom dotknutá obec – mesto Holíč – uviedla nasledujúce stanovisko: „S predloženým zámerom súhlasíme bez pripomienok, súčasne upozorňujeme na skutočnosť, že navrhovateľ je po schválení zámeru povinný na tunajšom úrade podať návrh na vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby podľa príslušných ustanovení stavebného zákona.“ Odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový správny orgán si formálne splnil povinnosť zaslať oznámenie dotknutej obci, pričom dotknutá obec reagovala vyššie uvedeným vyjadrením. Odvolací orgán však v tejto súvislosti poukazuje

na ustanovenie § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní, v zmysle ktorého správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarať potrebné podklady, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania, ako § 32 ods. 2 zákona o správnom konaní, v zmysle ktorého rozsah a spôsob zisťovania podkladov určuje správny orgán. Odvolací orgán má za to, že dosah navrhovanej činnosti je taký, že vyžaduje dôslednejšie zistiť potrebné informácie od dotknutej obce. Za týmto účelom je prvostupňový správny orgán povinný vyžadovať od dotknutej obce spoluprácu. V zmysle § 3 ods. 2 zákona o správnom konaní, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka; v zmysle § 4 ods. 1 účastníci konania spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania. Odvolací orgán ukladá prvostupňovému správnemu orgánu v každom prípade v ďalšom konaní vyžiadať ďalšie stanovisko mesta Holíč a to prostredníctvom konkrétne zadaných otázok, aby sa vyjadrili, či z hľadiska životného prostredia sú zabezpečené podmienky pre rozvoj územia a to technické podmienky (súvisiace s nárastom dopravného zaťaženia) a humanitárne podmienky (t.j. týkajúce sa kvality životného prostredia obyvateľov lokality). Odvolací orgán zdôrazňuje, že tieto otázky treba zadať s dôrazom na životné prostredie, vychádzajúc z kritérií zisťovacieho konania podľa prílohy č. 10 k zákonu o posudzovaní.

Odvolací orgán v súvislosti so stanoviskami dotknutých orgánov poznamenáva, že prvostupňový správny orgán si v procese zisťovacieho konania žiadal stanovisko Ministerstva dopravy Slovenskej republiky, kde tento orgán vo svojom stanovisku zo dňa 27.04.2023 č.16990/2023/SSD/41473 uviedol, že v súlade s úpravou kompetencií podľa zákona č. 172/1992 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácií ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky už nie je rezortným orgánom pre položku č. 9 Infraštrukúra podľa prílohy č. 8 zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom v uvedenej položke č. 9 bol rezortný orgán zmenený na Úrad pre územné plánovanie a výstavbu SR, na základe čoho Ministerstvo dopravy Slovenskej republiky postúpilo predmetnú žiadosť na vybavenie vyššie uvedenému Úradu pre územné plánovanie a výstavbu SR.

Prvostupňový správny orgán následne však v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že Úrad pre územné plánovanie a výstavbu SR sa do doby vydania rozhodnutia nevyjadril. Odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový správny orgán nedostatočným spôsobom zistil skutočný stav veci v zmysle § 32 ods. 1 zákona o správnom konaní a nezaobstaral si potrebné podklady pre vydanie rozhodnutia. Odvolací orgán v tejto súvislosti podotýka, že prvostupňový správny orgán v zisťovacom konaní nenesie zodpovednosť za to, či iné orgány štátnej správy splnia svoje povinnosti a poskytnú stanoviská vo forme pripomienok, alebo nie. Avšak odvolací orgán konštatuje, že prvostupňový správny orgán je povinný sa o to aspoň pokúsiť a aktívnym spôsobom požadovať vyjadrenie dotknutého orgánu aspoň v tej forme, že odpovie na výzvu. V tomto prípade však prvostupňový správny orgán toto opomenul a uspokojil sa s tým, že nijaké vyjadrenie nebolo dodané. Odvolací orgán uvádza, že obdobne ako v prípade komunikácie s dotknutou obcou (kde však aspoň bolo získaná spätná väzba dotknutej obce), že dosah navrhovanej činnosti je taký, že vyžaduje dôslednejšie zistiť potrebné informácie (a to práve od tohto orgánu na úseku výstavby a plánovania, pretože k tejto oblasti smerovali aj niektoré výhrady odvolateľa). Prvostupňový správny orgán je povinný vyžadovať od dotknutého orgánu spoluprácu. V zmysle § 3 ods. 2 zákona o správnom konaní, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka; v zmysle § 4 ods. 1 účastníci konania spolupracujú so správnymi orgánmi v priebehu celého konania. Odvolací orgán ukladá prvostupňovému správnemu orgánu v každom prípade v ďalšom konaní vyžiadať stanovisko dotknutého orgánu, a to prostredníctvom konkrétne zadaných otázok, vyplývajúcich z tvrdení odvolateľa uvedených v bodoch 1., 2., 3. jeho odvolania. V prípade ak bude po aktívnom dožadovaní spolupráce prvostupňový správny orgán neúspešný, následne si môže sám vytvoriť o tejto veci úsudok.

Ako bolo uvedené vyššie, výsledkom zisťovacieho konania sú dve alternatívy a to, že činnosť sa bude ďalej posudzovať alebo sa nebude posudzovať a pre uvedenú činnosť je možné požiadať o povolenia v zmysle osobitných predpisov. V prípade, ako je súčasný prejednávaný prípad, t.j. že navrhovaná činnosť sa nebude posudzovať, je v zmysle § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní potrebné, aby správny orgán vo výroku napadnutého rozhodnutia určil podmienky, ktoré eliminujú, alebo zmierňujú vplyv na životné prostredie. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový správny orgán v danom súčasnom prípade formálne takéto podmienky uviedol, avšak odvolací orgán zároveň konštatuje, že podmienky uvedené v napadnutom rozhodnutí sú nedostatočné.

K tomuto tvrdeniu odvolací orgán poukazuje k podmienkam napadnutého rozhodnutia, z ktorých časť je výslovne formálna: - realizácia navrhovaného zámeru, jednotlivých stavieb a činností bude v súlade s ustanoveniami zákona

č. 364/2004 Z.z. o vodách a ostatnou platnou legislatívou; - v prípade, že pri realizácii stavby a jej ďalšom prevádzkovaní príde k zaobchádzaniu so znečisťujúcimi látkami je potrebné riadiť sa primerane podľa ust. § 39 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách; - rešpektovať ustanovenia zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov; rešpektovať zákon NR SR č. 355/2007 Z.z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a súvisiace predpisy; Uvedené podmienky sú odkazom na všeobecne záväzné predpisy, ktoré aj tak musia byť dodržané a nejde teda o podmienky vo význame, aký majú v zmysle zákona o posudzovaní. Odvolací orgán však zároveň v tejto súvislosti dôrazne poukazuje na znenie vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, podľa ktorého správny orgán má určiť podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyvy na životné prostredie. Zo znenia ustanovenia vyplýva záver, že takouto podmienkou v dostatočnej miere nemôže byť len upozornenie na podmienky, ktoré pre navrhovateľa obligatórne vyplývajú zo všeobecne záväzných predpisov. Všeobecne záväzné právne predpisy zaväzujú všetky osoby, ktoré vykonávajú činnosť, ktorú všeobecne záväzný právny predpis upravuje; preto aj sú všeobecne záväzné, na rozdiel od konkrétnych rozhodnutí, ktoré zaväzujú len účastníkov konania. Takýmito všeobecne záväznými predpismi sú najmä zákony a ďalej podzákonné predpisy ako napr. vyhlášky, výnosy a opatrenia orgánov štátnej správy a samosprávy. Odvolací orgán uvádza, že ich dodržanie sa považuje za samostatné. Odvolací orgán v tejto súvislosti poznamenáva, že nepovažuje za nezákonnosť a ani za chybu, ak prvostupňový správny orgán v rozhodnutí vydanom v zisťovacom konaní v podmienkach uvedie odkaz na všeobecne záväzný predpis, resp. upozorní na postup podľa neho (môže to byť naopak vhodné s ohľadom na potrebu súčinnosti správneho orgánu s účastníkmi konania). Zároveň však odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že uvedenie odkazu na zákonné ustanovenie a apelácia na dodržanie všeobecne záväzného predpisu nestačí na to, aby sa vyhovelo požiadavke vyplývajúcej z § 29 ods.13. Toto tvrdenie odvolacieho orgánu vychádza z jednoduchej úvahy a totiž, ak by prvostupňový správny orgán takto formulované quasi podmienky neviedol, dopad na zmiernenie vplyvov na životné prostredie by bol rovnaký, ako v prípade uvedenia takto formulovaných podmienok.

K podmienke „ - realizácia navrhovaného zámeru, jednotlivých stavieb a činností musí vychádzať z takých opatrení, ktoré nebudú mať nepriaznivý vplyv na prúdenie a kvalitu podzemnej vody v danom území a jeho blízkom okolí, neovplyvní hydrologické a hydrogeologické pomery či výšku jej hladiny“, odvolací orgán uvádza, že je rovnako formálna ako vyššie uvedené odkazy na všeobecne záväzné právne predpisy, nakoľko tiež o tejto podmienke platí dôkaz opakom, a totiž, či by mohla byť realizovaná činnosť takým spôsobom, aby negatívne ovplyvnila prúdenie a kvalitu podzemnej vody v danom území a jeho blízkom okolí, resp. ovplyvnila hydrologické a hydrogeologické pomery. A ak by aj mohla byť takto realizovaná, tak požadovanie eliminácie negatívneho vplyvu na podzemné vody, hydrologické a hydrogeologické pomery by nebola nijakým zlepšením, tak ako to požaduje zákon o posudzovaní.

K podmienkam zabezpečenia súhlasného stanoviska prevádzkovateľa verejnej kanalizácie vo veci zaústenia dažďových vôd z povrchového odtoku a predloženia dokumentácie Krajskému pamiatkovému úradu, odvolací orgán uvádza, že sa jedná opäť o predpokladaný zákonný postup, ktorý vlastne nie je takou podmienkou, ktorá zlepšuje kvalitu životného prostredia. To platí vo zvýšenej miere o stanovisku Krajského pamiatkového úradu, ktorý nevykonáva pôsobnosť na úseku ochrany prírody a zložiek životného prostredia.

K podmienke: „dotknutá verejnosť uvedená v § 24 zákona disponuje právami definovanými v súlade s § 24 ods. 2 zákona a má postavenie účastníka v povoľovacom konaní k zmene navrhovanej činnosti“, odvolací orgán uvádza, že nie je podmienkou ani z gramatického pohľadu. Uvedené postavenie dotknutej verejnosti vyplýva zo zákona o posudzovaní a nie je viazané na uvedenie v podmienkach napadnutého rozhodnutia. Táto dotknutá verejnosť by bola i tak účastníkom a navrhovateľ činnosti by bol povinný strpieť jej účasť v konaní bez ohľadu na to, či to prvostupňový orgán uviedol ako podmienku. Vo všeobecnosti podmienkou rozumieme taký predpoklad, bez splnenia ktorého nepríde k realizácii javu, ktorého je podmienka súčasťou. V takomto jednoduchom význame je teda podmienkou všetko, čo sa musí stať, realizovať, resp. splniť, aby mohol nastať nejaký ďalší úkon. Odvolací orgán však zároveň v tejto súvislosti dôrazne poukazuje na znenie vyššie uvedeného zákonného ustanovenia § 29 ods. 13 zákona o posudzovaní, podľa ktorého správny orgán má určiť podmienky, ktoré eliminujú alebo zmierňujú vplyvy na životné prostredie.

Odvolací orgán uvádza, že na novom konaní bude potrebné dosiahnuť taký stav, aby boli vo výrokovej časti rozhodnutia aj konkrétne eliminujúce alebo zmierňujúce podmienky, tak ako to vyžaduje zákon. Aké konkrétne to majú byť, to má byť stanovené práve v zisťovacom konaní a to súčinnosťou s účastníkmi konania. Odvolací orgán uvádza, že prvostupňový správny orgán nie je povinný akceptovať a preberať všetky podnety účastníkov, avšak tieto podnety (okrem) môžu slúžiť k identifikácii potenciálne problematických dopadov navrhovanej činnosti, ktoré

by bolo vhodné zmierniť. Odvolací orgán sa riadi najmä strategickými dokumentmi, predloženými stanoviskami a vyjadreniami atď., ako ukladá zákon. Odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že ktoré konkrétne opatrenia budú uplatnené ako podmienky je práve jednou z otázok, ktoré treba v zisťovacom konaní zodpovedať a to s ohľadom na konkrétne miestne podmienky. Odvolací orgán preto nemôže v súčasnom odvolacom konaní sám takéto podmienky vytvoriť a uviesť; nahrádzala by sa tak činnosť prvostupňového správneho orgánu, ktorá je v tomto prípade nezastupiteľná vzhľadom na celkovú vhodnosť v zmysle § 59 ods. 3 zákona o správnom konaní.

Odvolací orgán sumárne uvádza, že na novom konaní je potrebné vykonať nové prejednanie veci a vydať nové rozhodnutie v zisťovacom konaní, podľa priebehu zisťovacieho konania rozhodnúť, že vec sa nebude ďalej posudzovať a v tom prípade určiť podmienky na zmiernenie negatívnych vplyvov navrhovanej činnosti, alebo v prípade, ak to konanie preukáže rozhodnúť, že vec sa bude ďalej posudzovať.

Odvolací orgán uvádza, že v odôvodnení nového rozhodnutia je potrebné popísať negatívne dopady na životné prostredie. Je zároveň potrebné urobiť hierarchiu významnosti týchto vplyvov podľa ich významnosti a v závislosti od toho treba dbať na určovanie opatrení, ktoré pomôžu k ich eliminácii. Odvolací orgán uvádza, že hlavným nedostatkom súčasného napadnutého rozhodnutia je, že podmienky napadnutého rozhodnutia jednak nie sú dostatočné a predovšetkým nie sú v súvislosti so zistenými možnými vplyvmi a plánmi rozvojových dokumentov. Je potrebné, aby bola určená konkrétna podmienka vo výroku rozhodnutia, ktorú bude možné v ďalších povoľovacích konaniach skontrolovať, či bola splnená a zároveň v odôvodnení rozhodnutia je potrebné uviesť, z čoho podmienka vychádza, t.j. aký negatívny vplyv zmierňuje.

Ako bolo tiež naznačené vyššie v rozhodnutí, je potrebné dôslednejšie sa vyrovnať s pripomienkami iných účastníkov konania a to zdôvodnením, ktoré sú opodstatnené a ktoré sú neopodstatnené a v čom je tá ich neopodstatnenosť. Odvolací orgán opätovne zdôrazňuje, že považuje za potrebné vykonať miestnu ohliadku a to aj za účasti zástupcu odvolateľa. Odvolací orgán uvádza, že v danom súčasnom prípade je potrebné odvolateľa zapojiť do konania a to nielen písomne, ale aj vykonaním spomínanej miestnej ohliadky, ale prípadne zvážiť aj ústne pojednávanie, a to za tým účelom, aby boli vyjasnené jeho pripomienky a stanoviská vzhľadom k danej konkrétnej lokalite. Odvolací orgán uvádza, že osobná účasť zástupcu odvolateľa je na konaní nevyhnutná a prvostupňový správny orgán bude na nej trvať, pričom v prípade, ak sa nedostaví, bude prvostupňový orgán na nej trvať uplatnením opatrení podľa tretieho oddielu tretej časti zákona o správnom konaní (predvolanie, predvedenie, poriadkové opatrenia).

Odvolací orgán opätovne zdôrazňuje potrebu dôslednejšej spolupráce s mestom Holíč, a to spôsobom, že zistí existenciu a aplikovateľnosť environmentálnych dokumentov miestneho charakteru a podmienok, ktoré by z nich mohli vyplývať pre navrhovanú činnosť, aj v prípade, že by šlo o dokumenty smerného charakteru, z ktorých nevyplýva priama záväznosť. Osobitne je potrebné skúmať, či je lokalita pripravená z hľadiska dopravnej obslužnosti a to nielen parkovacími miestami, ale aký bude nárast dopravy v lokalite a komunikáciách v správe mesta a samosprávneho kraja.

Na základe uvedeného odvolací orgán rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie

V zmysle § 59 ods. 4 zákona o správnom konaní je toto rozhodnutie konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Toto rozhodnutie možno preskúmať súdom.

PhDr. Vanesa Šteinerová
vedúca odboru

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky orgánom verejnej moci

IČO: 00151866 Sufix: 10006

Doručuje sa
Konvikt s.r.o., Andreja Žarnova , 917 02 Trnava, Slovenská republika

Mesto Holíč, Bratislavská 5, 908 51 Holíč, Slovenská republika
Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 1667/14, 851 02 Bratislava-Petržalka, Slovenská republika

Doložka právoplatnosti a vykonateľnosti

Typ doložky

Typ doložky:	
doložka právoplatnosti	x
doložka vykonateľnosti	-
doložka právoplatnosti a vykonateľnosti	-

Číslo rozhodnutia:	OU-TT-OOP3-2023/043011-003
Dátum vytvorenia doložky:	07.08.2023
Vytvoril:	Zárecký Juraj, Mgr.

Údaje správoplatnenia rozhodnutia

Dátum nadobudnutia právoplatnosti:	31.07.2023

Právoplatnosť vyznačená pre:	
rozhodnutie v plnom znení	x
časť rozhodnutia	-

Doložka o autorizácii

Tento listinný rovnopis elektronického úradného dokumentu bol vyhotovený podľa vyhlášky č. 85/2018 Z. z. Úradu podpredsedu vlády Slovenskej republiky pre investície a informatizáciu z 12. marca 2018, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o spôsobe vyhotovenia a náležitostiach listinného rovnopisu elektronického úradného dokumentu.

Údaje elektronického úradného dokumentu	
Názov:	[Rozhodnutie o odvolaní]
Identifikátor:	OU-TT-OOP3-2023/043011-0113801/2023

Autorizácia elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Alena Stupjanská
Oprávnenie:	1182 Zamestnanec poverený zastupovaním vedúceho odboru okresného úradu
Zastúpená osoba:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky SK IČO 00151866
Spôsob autorizácie:	kvalifikovaný elektronický podpis vyhotovený s použitím mandátneho certifikátu s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	24.07.2023 08:35:36 časové pásmo +02:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	24.07.2023 08:35:51 časové pásmo +02:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	OU-TT-OOP3-2023/043011-0113801/2023

Autorizácia elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, OÚ TT 10006 SK IČO: 00151866
Spôsob autorizácie:	kvalifikovaná elektronická pečať s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	07.08.2023 08:32:50 časové pásmo +02:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	07.08.2023 08:32:50 časové pásmo +02:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	OU-TT-OOP3-2023/043011-0113801/2023

Autorizácia prílohy elektronického úradného dokumentu	
Dokument autorizoval:	Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, OÚ TT 10006 SK IČO: 00151866
Spôsob autorizácie:	kvalifikovaná elektronická pečať s pripojenou kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou
Deklarovaný dátum a čas autorizácie:	07.08.2023 08:32:50 časové pásmo +02:00
Dátum a čas vystavenia kvalifikovanej časovej pečiatky:	07.08.2023 08:32:50 časové pásmo +02:00
Označenie listov, na ktoré sa autorizácia vzťahuje:	OU-TT-OOP3-2023/043011-0113801/2023-P001

Informácia o vyhotovení doložky o autorizácii	
Doložku vyhotovil:	Mgr. Juraj Zárecký
Funkcia alebo pracovné zaradenie:	Referent
Označenie orgánu verejnej moci:	Okresný úrad Trnava IČO: 00151866
Dátum vytvorenia doložky:	04.09.2023
Podpis a pečiatka:	